

УДК 330.3

Лукашова О. – ст. гр. ЗЕД-05а

Донецький національний технічний університет

СОЦІАЛЬНЕ ЗДОРОВ'Я СУСПІЛЬСТВА ЯК ДИНАМІЧНИЙ ПРОЦЕС РОЗВИТКУ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Кучерук С.А.

Сучасний світ стає все більш взаємозв'язаним, цілісним, динамічним. Загальний ріст впливу духовно-моральних, психологічних, культурних, соціально-економічних факторів людської діяльності призвели до значних змін соціального середовища – суспільне життя стає більш рухливим та мінливим. Спеціалісти трактують поняття здоров'я, як благополуччя, що залежить не тільки від самої людини, а й багато в чому є характеристикою суспільства, в якому певний індивід проживає та функціонує.

Розглядаючи світ як послідовність деструктивних та креативних процесів, єдність збереження та руйнування, синергетиці вдалося виявити створюючу функцію хаосу, який, вилучивши застаріле, сприяє народженню нового ладу, нових структур на основі розвитку однієї з внутрішніх тенденцій самоорганізації середовища.

В.П. Казначеев стверджує, що здоров'я - це процес збереження та розвитку біологічних, фізіологічних та психологічних функцій, оптимальної працездатності та соціальної активності за максимальної тривалості життя людини [1].

Людина створює суспільство - частина відтворює ціле. Суспільство стає таким, яким його робить людина [2, 3].

Людська діяльність не зводиться лише до своїх емпіричних форм, усвідомлених та цілеспрямованих дій, заради досягнення зовнішніх предметів та цілей. Навпаки, у основі цих ідей лежить притаманна людині здатність до самоперетворення та розвитку, які виступають головними чинниками та необхідним фундаментом задля творчості в оточуючому середовищі. У творчості людина здатна розширювати обрії свого існування, долати тяжіння оточуючого матеріального світу та створювати на цій основі нову надприродну, соціально-культурну та духовну реальність.

Проблема соціального здоров'я стає актуальною, тому що передбачає наявність конкретних завдань стосовно корпоративного розвитку, ефективного керівництва, адекватного рівня (фази, етапу) розвинутої фірми та персоналу, визначення коротко-, середньо- і довгострокових цілей, що підвищує й укріплює мотиваційні механізми поведінки співробітників, а також професійний ріст, розвиток, підвищення кваліфікації та удосконалення.

Література:

1. Матвієнко О., Пересадін М., Андросов Є. Культура здоров'я персоналу та синдром психо-емоційного „вигорання”: стратегія і тактика подолання. // Персонал – 2007 - № 1 – с. 72 - 76
2. Кулиниченко А. Человеческая деятельность как основа социальной самоорганизации – www.rau.ru/observer/N9-10_2004/9-10_11.htm
3. Стоян А. Духовно-екологический менеджмент в социальной и экономической сферах устойчивого развития// Экономика Украины – 2004 – № 10 – с. 77 - 82